

Tilfælde. Andre Delegationer foreslog at optage i den ensartede Lov forskellige Frister, efter som det drejede sig om Checks trukne og betalbare i samme Land, i forskellige Lande tilhørende samme Verdensdel, eller endelig i forskellige Verdensdele. En anden Tanke blev ligeledes fremsat, nemlig den, at man skulde overlade de kontraherende Parter Frihed til at afslutte med en eller flere af de andre høje kontraherende Parter særlige Aftaler, der fastsatte de paagældende Frister, alt under Iagttagelse af en ved den ensartede Lov fastsat **Minimumsfrist**.

Under Diskussionen enedes en Gruppe Delegationer om følgende Forslag (Dokument C. I. L. C. 83):

»En Check, der er udstedt og betalbar i det samme Land, skal forevises til Betaling indenfor en Frist af 10 Dage.

En Check, udstedt i et andet Land end det, hvor den er betalbar, skal forevises til Betaling indenfor en Frist af 20, 30 eller 70 Dage, efter som henholdsvis Udstedelsesstedet og Betalingsstedet er i 2 tilgrænsende Lande, i samme Kontinent eller i forskellige Kontinenter.

Landene, der grænser til Middelhavet, anses som værende en Del af det europæiske Kontinent.

De ovenfor angivne Frister løber fra Checkens Dato.

Forevisning i et Cleaningskontor gælder som Forevisning til Betaling.«

Efter dette Forslag kunde en Forlængelse af Tidsfristen ikke finde Sted, forsaavidt angik Fristen omhandlet i Tekstens første Stykke.

Da Konferencen ikke ansaa det for tilfredsstillende fra et praktisk Synspunkt at opretholde en Adskillelse mellem tilgrænsende Lande og Lande, der ikke var tilgrænsende, nøjedes man med en Adskillelse mellem 3 Zoner, for hvilke Forevisningsfristen blev fastsat til henholdsvis 8, 20 eller 70 Dage.

Fristen paa 20 Dage vedrører Checks trukne imellem 2 Lande i samme Verdensdel. I saa Henseende er Checks udstedt i et europæisk Land og betalbar i et Land, der grænser til Middelhavet eller omvendt, anset som værende betalbar i samme Verdensdel.

Paa den anden Side besluttede Konferencen, at de kontraherende Parter skulde have Frihed til at forlænge Forevisningsfristen for Checks trukne imellem forskellige Verdensdele, eller ogsaa imellem forskellige Lande tilhørende den samme Verdensdel udenfor det europæiske Kontinent. Tanken om at tillade særlige Konventioner paa dette Omraade blev ligeledes vedtaget af Konferencen.

De herhenhørende Forbehold findes i Bilag II, Art. 14 og er saaledes affattet:

(se Bilag A. II. Sp. 4937—42).

Forsaavidt angaar de Tilfælde, der omhandles i første Stykke af nævnte Artikel, tillader denne baade en almindelig Forlængelse af Fristen paa 8 Dage og Vedtagelsen af forskellige Forevisningsfrister for de forskellige Kategorier af Checks (f. Eks. Checks trukne og betalbare paa samme Sted og andre Checks), forudsat at disse Frister ikke er mindre end 8 Dage.

84. Den almindelige Bestemmelse, der er optaget i sidste Stykke i Art. 29, fastsætter Datoen fra hvilken de forskellige Forevisningsfrister begynder at løbe.

Art. 30.

85. Denne Artikel, som gengiver Art. 15 i Haag-Resolutionerne og Eksperternes Udkast, blev vedtaget uden Ændringer.